

Î N C H E I E R E

28 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Fîrfa și Ivan Guțul, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ivan Guțul și Mihail Fîrfa împotriva lui Veaceslav Voloșanovschi cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 25 noiembrie 2014, Ivan Guțul și Mihail Fîrfa au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Voloșanovschi cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au menționat că, la data de 07 septembrie 2012, în mun. Bălți, pe str. Sfântul Nicolae, s-a produs un accident rutier, în urma căruia au fost deteriorate automobilul de model „Mercedes Benz 212D”, cu n/î BL DE 610, care aparține lui Ivan Guțul și automobilul de model „Honda Accord”, cu n/î FL AI 044, care aparține lui Veaceslav Ilieș.

Susțin că, automobilul de model „Honda Accord”, la producerea accidentului rutier, se afla în chirie, conform contractului de locațiune din 17 august 2012, la Mihail Fîrfa.

Afirmă că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 07 septembrie 2012 vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Veaceslav Voloșanovschi, care se deplasa cu automobilul său de model „Renault Simbol”, cu n/î BL DI 191, iar prin decizia agentului constator din aceeași dată ultimului i-a fost aplicată o amendă în mărime de 800 de lei și 5 puncte de penalizare.

Relevă că, la data de 08 septembrie 2012, pârâtul a achitat jumătate din amenda stabilită, iar ulterior, a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constator din 07 septembrie 2012 în instanța de judecată, însă prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 26 martie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 iunie 2014, această contestație a fost respinsă ca neîntemeiată.

Mai relevă că, în cadrul procesului contravențional, ei au fost recunoscuți în calitate de părți vătămate.

Menționează că, automobilul de model „Mercedes Benz 212D”, cu n/î BL DE 610, care aparține lui Ivan Guțul, la momentul producerii accidentului rutier, era implicat în activitatea ÎI „Guțul Ivan” pentru transportarea mărfurilor necesare

pe teritoriul Republicii Moldova, însă după producerea accidentului rutier, el nu a mai putut folosi în activitate acest automobil avariat mai mult de un an, astfel, fiindu-i cauzat prejudiciu material în sumă de 6000 de lei.

Sustine că, Ivan Guțul a fost nevoit să lipsească de la serviciu și să participe în calitate de parte vătămată la judecarea contestației depusă de pârât în instanțele judecătorești timp de un an și șapte luni, la 16 ședințe de judecată, astfel, fiindu-i cauzat prejudiciu material în sumă de 16000 de lei.

Afirmă că, Mihail Fîrfa, la momentul producerii accidentului rutier, avea încheiat contractul de locațiune din 17 august 2012 cu proprietarul automobilului de model „Honda Accord”, cu n/î FL AI 044, Veaceslav Ilieș, prin care s-a obligat să achite ultimului pentru folosirea automobilului câte 1000 de lei lunar timp de un an, însă după producerea accidentului rutier, automobilul nu a funcționat mai mult de un an, astfel, fiindu-i cauzat prejudiciu material în sumă de 12000 de lei.

Relevă că, Mihail Fîrfa a fost nevoit să lipsească de la serviciu și să participe în calitate de parte vătămată la judecarea contestației depusă de pârât în instanțele judecătorești timp de un an și șapte luni, la 16 ședințe de judecată, astfel, fiindu-i cauzat prejudiciu material în sumă de 8000 de lei.

Mai relevă că, pârâtul le-a cauzat și prejudiciu moral, care se manifestă prin suferințe sufletești psihice, pe care le-au suportat din cauza accidentului rutier.

Solicită încasarea de la pârât în beneficiul lui Ivan Guțul a sumei de 22000 de lei, cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 10000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 de lei și a taxei de stat și încasarea de la pârât în beneficiul lui Mihail Fîrfa a sumei de 20000 de lei, cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 10000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 de lei și a taxei de stat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 13 iulie 2015 s-a admis parțial acțiunea, s-au încasat de la Veaceslav Voloșanovschi în beneficiul lui Ivan Guțul suma de 22000 de lei, cu titlu de prejudiciu material, taxa de stat în sumă de 660 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 de lei și în beneficiul lui Mihail Fîrfa suma de 20000 de lei, cu titlu de prejudiciu material, taxa de stat în sumă de 600 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 de lei. În rest s-a respins acțiunea.

Prima instanță, admitând pretenția cu privire la repararea prejudiciului material, a constatat că, pârâtul, prin acțiunile sale, a cauzat reclamanților prejudicii materiale.

Totodată, prima instanță, respingând pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, a conchis că, reclamanții nu au prezentat suficiente probe, care să justifice cauzarea prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015 s-a admis apelul declarat de reprezentantul lui Veaceslav Voloșanovschi, avocatul Ana Sofroni, s-a casat hotărîrea primei instanțe în partea reparării prejudiciului material și s-a emis în această parte o nouă hotărîre, prin care pretenția cu privire la repararea prejudiciului material s-a respins. În rest s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, pretenția cu privire la repararea prejudiciului material este lipsită de suport probant.

La data de 18 februarie 2016, Mihail Fîrfa și Ivan Guțul au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului au invocat că, instanța de apel, la examinarea pricinii, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și neîntemeiat a respins pretenția cu privire la repararea prejudiciului material.

Prin referința depusă la data de 04 aprilie 2016 Veaceslav Voloșanovschi a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, recurentul Ivan Guțul a luat cunoștință de decizia instanței de apel la data de 05 februarie 2016 (f. d. 181), iar cererea de recurs a fost depusă de recurenți la data de 18 februarie 2016 (f. d. 187).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Mihail Fîrfa și Ivan Guțul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel, la examinarea pricinii, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și neîntemeiat a respins pretenția cu privire la repararea prejudiciului material nu pot constitui temei de declarare a recursului, deoarece vizează temeinicia deciziei instanței de apel, or, recursul reprezintă o cale de atac, care devoluiază exclusiv circumstanțele de drept ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, Mihail Fîrfa și Ivan Guțul nu au invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Fîrfa și Ivan Guțul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Mihail Fîrfa și Ivan Guțul se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari